

[Steen Folke]

sådan fond vil lægge op til. Det er nu, hvad det er. Jeg bestrider ikke, at også u-lande, der er meget afhængige af råvareeksport, vil have fordel af denne fond, og det er også grunden til, at VS trods alt vil støtte forslaget trods kritiske bemærkninger.

Men jeg vil føje til, at et af de problemer, vi ser i det, er, at en sådan fond altså kan medvirke til at fastfryse den bestående ulighed i systemet, fordi den kan fastfryse den internationale arbejdsdeling, som jo netop er en arbejdsdeling mellem i-lande, der hovedsagelig producerer og eksporterer industrivarer, og u-lande, der hovedsagelig producerer og eksporterer råvarer. Det er sådan set en del af hele miseren, at der som følge af hele imperialismen, hele det historiske forløb, der er gået forud i kolonitiden og under en form for nykolonialisme, er opbygget og cementeret denne meget skæve arbejdsdeling, som altså er en del af det grundlæggende u-landsproblem, og problemet er, at en sådan fond altså i og for sig kan medvirke til at cementere en del af denne fundamentale ulighed.

På den anden side vil jeg altså ikke bestride, at det faktisk er vigtigt og nødvendigt for nogle af de u-lande, som er meget afhængige af eksporten af disse meget få både mineralske og ikke-mineralske råvarer, at få stabiliseret priser og leverancer på en måde, som denne fond i beskedent omfang kan bidrage til, og derfor vil VS altså trods alt stemme for dansk ratifikation af overenskomsten.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan gå ind for det foreliggende forslag om oprettelse af en fælles råvarefond i form af en bank, der skal finansiere råvarelagrene. Det har længe været et centralt spørgsmål i Nord-Syd-dialogen at kunne få rimelige og stabile priser på råvaremarkedet, og banken skal foruden at finansiere opbygningen af lagrene give lån til forskning. Det er en meget stor kapital, Danmark skal yde til oprettelsen af fonden, men arbejdet må anses for at være uhyre vigtigt for samarbejdet mellem i-lande og u-lande, og vi kan derfor gå ind for forslaget.

Ib Christensen (DR):

Som ved tidligere lejligheder vil retsforbundet også ved denne lejlighed vende sig

imod opbygningen af internationale råvarefonde. Ét er, at det er en vældig gang planøkonomi – det er galt nok – noget andet er, at det er planøkonomi à la EF; man kan vel nærmest sammenligne det med De europæiske Fællesskabers landbrugsordninger. Vi ved, at det ikke har ført til lykken for landbrugsproducenterne, vi ved, det har ført til højere priser for forbrugerne, og vi ved, at det har ført til en gigantisk overproduktion. Det er ikke noget at efterligne. Jeg er ganske vist klar over, at her kun er tale om en kim til noget, men det er alligevel noget i den gale retning.

Vi kan beklage, at udviklingslandene selv ønsker disse ting – det må vi erkende de gør – men de kommer måske til at fortryde det en dag, for jeg er enig med hr. Steen Folke i, at dette her kan medvirke til at fastholde udviklingslandene som råvareleverandører og råvareproducenter og altså derved forhindre en nødvendig og ønskelig industrialisering. Det, der sker her, er vel i og for sig, at man tilkaster udviklingslandene nogle almisser ligesom i det foregående forslag, vi havde til behandling – dér var det udviklingsstøtte, her er der også tale om nogle stabiliseringsordninger for råvarer – og så lader man være med at gøre det, der virkelig skal til, og som virkelig tæller, nemlig en liberalisering af samhandelen med halvfabrikata og industrialiserede produkter, tekstilvarer o. lign., hvor man tværtimod går den modsatte vej.

Kombinationen af nogle ordninger, der fastholder udviklingslandene som råvareproducenter, med en handelspolitik, der er mere og mere protektionistisk orienteret mod udviklingslandenes industriprodukter, er selvfølgelig ødelæggende og kun medvirkende til at fastholde den bestående økonomiske verdensorden og derfor i og for sig modvirken den Nord-Syd-dialog og den nye økonomiske verdensorden, som dette forslag skulle tilsigte at fremme.

Det kan selvfølgelig heller ikke stimulere vores interesse for forslaget, at det klart heller ikke er i vores interesse som råvarekøbere at lave nogle ordninger, hvis hensigt på længere sigt og i det generelle spor er at fordyre disse råvarer. Så hverken ud fra de industrialiserede landes interesser eller ud fra udviklingslandenes interesser er forslaget noget, der er værd at støtte, og vi går derfor imod.